"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନରେ ସଜେଇ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ, ପୁଣି ରାଜତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦେବେ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ଅପାର ଖୁସୀରେ ରୁହ, କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ନେହ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନିଜର ଧାରଣାକୁ ମଜବୁତ କରିବାର ଆଧାର କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜର ଧାରଣାକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ପକ୍କା କର ଯେ ଆଜିର ଦିନ ଯାହା ବିତିଗଲା, ବହୁତ ଭଲ ହେଲା ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ଏହିଭଳି ହେବ । ଯାହା କିଛି ହେଲା କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା, ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏହି ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଲାଗିଥିଲା, ପୁଣି ନିଶ୍ଚିତ ଲାଗିବ । ଏହି କୁଟା ଗଦା ସଦୃଶ ସଂସାରର ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ... ଏହିପରି ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଡ୍ରାମାର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ, ତେବେ ଧାରଣା ମଜବୁତ ହୋଇଯିବ ।

ଗୀତ:- ଦୂରଦେଶ କା ରହନେ ବାଲା...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଦୂରଦେଶରୁ ପରଦେଶକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପରଦେଶରେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ନିଜ ଦେଶ ନିଜ ଘରକୁ ନେଇଚାଲ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଡାକୁଥିଲ ନା । ବହୁତ ସମୟରୁ ମନେ ପକାଉଥିଲ ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଜାଣିଛନ୍ତି ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି ଜଳିଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଘରକୁ ନେଇଯିବି ପୁଣି ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଦେବି । ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନରେ ସଜାଇବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ବାବଙ୍କର ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍ ଓ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରିବା ଦରକାର । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ ବାବାଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଛି ନା । ବାବା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆପଣ ଆସିଛନ୍ତି । ଆମକୁ ବହୁତ ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବାବା ଆପଣ ଆମର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ଝୁଲା ମୁଣି ଭରୁଛନ୍ତି, ଆମକୁ ଆମର ଘର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ରାଜଧାନୀକୁ ପଠାଇ ଦେବେ । କେତେ ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଅନ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି । ବାବାଙ୍କର ବହୁତ ସୁଖଦାୟୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଭିନୟ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ କି ଏହି ପରଦେଶକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।ଏହିକଥା ତୁମେ ଏବେ ହିଁ ବୁଝୁଛ ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟଃ ଲୋପ ହୋଇଯିବ । ସେଠାରେ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଯାଇଛ । ଡ୍ରାମାର ଅଭିନେତା ହୋଇ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହଁ । ଯେଉଁ ବାବା ହିଁ କରି କରାଇଲାବାଲା ଅଟନ୍ତି, କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି କ'ଣ କରାଉଛନ୍ତି — ଏକଥା ଭୁଲିଯାଇଛ । ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଠାକୁ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଜ୍ଞାନ ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବେ ନା । ପୁଣି ତୁମ ଦ୍ୱାରା ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦିଅ ଯେ ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି — ଏବେ ଦେହର ଅଭିମାନ ଛାଡି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ମୁଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛି । ସମସ୍ତେ ତ ପାପ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପୁରା ବୃକ୍ଷଟି ତମୋପ୍ରଧାନ ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲାଣି । ଯେପରି ବାଉଁଶ ଜଙ୍ଗଲରେ ନିଆଁ ଲାଗି ଗଲେ ସାରା ଜଙ୍ଗଲ ଜଳିପୋଡି ପାଉଁଶ ହୋଇଯାଏ । ଜଙ୍ଗଲରେ ପାଣି କେଉଁଠୁ ଆସିବ ଯେ ନିଆଁ ଲିଭାଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ଯେଉଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ରହିଛି ସେଥିରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ । ବାବା ଭଲ ଭଲ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟସ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଲେଖିବା ଦରକାର । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକମାନେ କେବଳ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପୈଗମ୍ବର ଅଥବା ମେସେଞ୍ଜର ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେଶବାହକ କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ଲେଖିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ସନ୍ତାନ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାରେ ଏକଥା ନିଶ୍ଚୟ ଲେଖିବା ଦରକାର — ଶିବବାବା ଏହିପରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ମୁଁ ଆସି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି, ଯେଉଁଠି ଶହେ ଶତକଡା ସୁଖ-ଶାନ୍ତି-ପବିତ୍ରତା ସବୁ କିଛି ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ରହିବ ନାହିଁ । ବାକି ଯେଉଁ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିଛି ସେ ସବୁର ବିନାଶ କରାଇବା ପାଇଁ ମୁଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ରହିବ । ତାହା ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବିନାଶ କରାଯାଉଛି । ଏପରି ଧନ୍ଦା ତ ଆଉ କେହି କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ଶଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ । ବିଷ୍ଣୁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଯୁଗଳମୂର୍ତ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଇଏ ପତିତରୁ ପାବନ ଫରିସ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତା କୁହାଯାଉଛି । ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏହି ବାବା ମଧ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ । ଚିତ୍ର ତ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନା । ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ।

ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଥିବାରୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଲେ ନା । ଜାଣିଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି । ବାବା ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ କମଳ ପୁଷ୍ପ ସମାନ ରହିବ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ।ସେମାନେ ତ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ସେ ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ରତାର ବଳ ଦ୍ୱାରା ଭାରତକୁ ରକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ପରି ପବିତ୍ର ଦେଶ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ପରି ଭାରତର ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମହିମା ରହିଛି । ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ ପୁଣି ସେମାନେ କୁଆଡେ ଗଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆଉ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ନଥିବ ଯେ ଏହି ଦେବତାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଆମେ ଏବେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛୁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ହେବୁ । ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ହେବ । ଏସବୁ ଯେଉଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନଥା'ନ୍ତି । ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅନେକ ଚିତ୍ର । ତୁମର ଜ୍ଞାନ ତ ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ପାତ୍ର ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ଶିବ ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆସିବେ । ପ୍ରଥମେ ମୋର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇ ନିଜର ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏବେ ଖୁସି ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହେଉଛୁ, ଏବେ ପୁଣି ପୂଜ୍ୟ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । କେତେ ଖୁସି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଅଳ୍ପ କାଳ ପାଇଁ ଖୁସି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ତୁମେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଦୀପାବଳୀ ଆଦି ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଠାରେ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଦିନ ଦୀପ ଜଳାଇ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରନ୍ତି । ବାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ସବୁ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ସେସବୁ ସେଠାରେ ପାଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ରହିବ । ଏହା ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସମୟ ଯେତେବେଳେ କି ତୁମେ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣୁଛ । ଏହି ସବୁ ପଏଣ୍ଟସ୍ ଲେଖ ।ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ହେଉଛି ହଠଯୋଗ । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠାରେ ଯେଉଁଠି-ସେଠି ଶିବବାବାଙ୍କ ନାମ ନିଶ୍ଚୟ ରହୁ । ଶିବବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ନିରାକାର ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ସାକାର ଶରୀର ଧାରଣ କରି ବସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ସାକାରରେ ବୁଝାଇବେ ନା । ସେ କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଶିବଭଗବାନୁବାଚ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି । ବାବା ନିଜେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ନା । ମୁଖ୍ୟ-ମୁଖ୍ୟ ପଏଣ୍ଟସ୍ ବହିରେ ଏପରି ଲେଖା ହେବା ଉଚିତ୍ ଯାହାକୁ ପଢିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତଃ ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ ହେବ । ଶିବଭଗବାନୁବାଚ ଲେଖା ହେବା ଦ୍ୱାରା ପଢିବାରେ ମଜା ଆସିଯିବ । ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କାମ ଅଟେ ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ ଶରୀରର ଲୋନ୍ ନେଇ ପୁଣି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ନା, ଏହାଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ତ ବହୁତ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀର ଶିବବାବାଙ୍କର ରଥ ଅଟେ । ଏହା ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି ।ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି, ଚିତ୍ର କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ନିଜର ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ମୁକୁଟଧାରୀ ଚିତ୍ର ମସ୍ତକ ଉପରେ କିମ୍ବା ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦର୍ଶାଇପାର । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏପରି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଉପରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଚିତ୍ର ଥିବ, ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ । ରଙ୍ଗୀନ ଚିତ୍ରର ବହି ଏପରି ହେଉ ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଯିବେ । ତାହାଠାରୁ କିଛି ଶସ୍ତା ବହି ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛପାଇ ପାରିବ । ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବଡ଼ରୁ ଛୋଟ ଛୋଟରୁ ବଡ଼ କରିପାରିବ, ଯେପରି ସବୁ ରହସ୍ୟ ସେଥିରେ ରହିଥିବ । ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ଏହି ଚିତ୍ରଟି ହେଲା ମୁଖ୍ୟ । ସେହି ଗୀତା ଉପରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚିତ୍ର, ଏହି ଗୀତା ଉପରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ରହିବା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାରେ ସହଜ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏଠାରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ ତ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । କହିଥାନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତାୟ ନମଃ, ବିଷ୍ଣୁ ଦେବତାୟ ନମଃ । ତେବେ ଦେବତା କିଏ ହେଲେ ? ଦେବତାମାନେ ତ ଏଠାରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଦେବତ୍ୱର ଗାୟନ ରହିଛି ନା । ଏସବୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ଉଭୟ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତ ବୁଝାଯାଇ ପାରିବ । ପ୍ରଥମେ ଅଲଫ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ କର ତେବେ ସବୁ କଥା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ପଏଣ୍ଟସ୍ ତ ବହୁତ ଅଛି ଆଉ ସମସ୍ତେ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବିନାଶ ଉଭୟ କରାଉଛନ୍ତି । ସବୁ ତ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହିଁ ହେଉଛି । ବ୍ରହ୍ମା ତ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ, ବିଷ୍ଣୁ କ'ଣ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ? ସୂକ୍ଷ୍ମବତନରେ କ'ଣ କହିବେ । ଏହା ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ଏଠାରେ ତୁମେ ସବୁ କଥା ବୁଝି ପୁଣି ଉପର କ୍ଲାସକୁ ଯାଉଛ । ଏଠାରୁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଉଛ । ମୂଳବତନରେ ତ ସର୍ବଦା ବସି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ସେଠାରୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଯାହା ଉପରେ ଜୋର ଦେବା ଉଚିତ୍ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ଏହିପରି ଆଲୋଚନା ଇତ୍ୟାଦି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏପରି ପଏଣ୍ଟସ୍ ବାହାରି ଥିଲା । ଆଜିର ଦିନ ଯାହା ଅତିକ୍ରମ ହେଲା ତାହା ଭଲ ହେଲା ପୁଣି କଳ୍ପ ପରେ ଏହିପରି ହେବ । ଏପରି ଭାବେ ନିଜେ ଧାରଣା କରି ମଜବୁତ ହୋଇଯାଅ । ବାବା କହିଥିଲେ ମାଗାଜିନ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କର - ଏହି ଲଢେଇ ଲାଗିଲା, କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି ହୋଇଥିଲା । ଏହି କଥା ତୁମେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ବାହାର ଲୋକେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ କହିବେ ଏହି କଥା ତ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା, କେବେ ଯାଇ ବୁଝିନେବୁ ।ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି । ଏପରି ଏପରି ଅକ୍ଷର ରହିଲେ ଆସି ବୁଝିବେ । ନାମ ଲେଖାଯାଇଛି

ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେବୀ ଦେବତା ନମଃ କହୁଛନ୍ତି ନା ।କେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ? ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କିଏ ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏତେ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଠାରେ ପୋଷ୍ୟ ହେଉଥିବେ, ଯିଏ ଆମ କୁଳର ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବେ । ତୁମେ ତ' ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲ । ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ସ୍ଥୂଳ ଶରୀର ଆସିଲା କେଉଁଠୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବୁଝିବେ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ଆଜମେରରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ହରିଦ୍ୱାରରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହିଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ରହିଛନ୍ତି । ପଣ୍ଡାମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତ ଭୋକିଲା ଅଟନ୍ତି । କୁହ ତୁମେ ଏବେ ସ୍ଥୂଳ ଯାତ୍ରାର ପଣ୍ଡା । ଏବେ ଆତ୍ମିକ ପଣ୍ଡା ହୁଅ । ତୁମର ନାମ ମଧ୍ୟ ପଣ୍ଡା ଅଟେ । ପାଣ୍ଡବ ସେନାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କର ମଉଡମଣୀ । କହୁଛନ୍ତି ହେ ସନ୍ତାମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ନିଜର ଘରକୁ ଚାଲିଯିବ । ପୁଣି ଅମରପୁରୀକୁ ଯିବାର ଲମ୍ବା ଯାତ୍ରା ଲାଗିବ । ମୂଳବତନର ଯାତ୍ରା କେତେ ଲମ୍ବା ହେବ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଯିବେ । ଯେପରି ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦଳ ଯାଇଥାଏ ନା । ମହୁମାଛିମାନଙ୍କ ରାଣୀ ଆଗରେ ଗଲେ ତା ପଛରେ ସମସ୍ତେ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ନା । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ମଶା ସଦୃଶ ଯିବେ । ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ ଅଟେ ନା । ତୁମେ ସବୁ ହେଲ କନ୍ୟା । ମୁଁ ବର ଆସିଛି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ତୁମେ ଛି-ଛି ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସଜେଇ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି । ଯିଏ ଦିବ୍ୟଗୁଣରେ ସଜେଇ ନ ହେବ ସେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ । ଯିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ ନା । କାଶୀ କଲବଟରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମଲାବେଳେ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ କେତେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଚିତ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ, ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି ଯେପରି ମୁଁ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଦୁଃଖ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରୁଛି । ସେହି ଦୁଃଖର ଅନୁଭବ ଏପରି ଭୟଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପର ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥାଏ । ଯେତେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବ ସେତେ ପଦ କମ୍ ହୋଇଯିବ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କର । ୟାଦ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗବଳ ଜମା କରିଚାଲ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ହୋଇ କରିବାକୁ ହେବ । ଦାନ ମଧ୍ୟ ପାତ୍ର ଦେଖି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ପାପ ଆତ୍ମାକୁ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଦାତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏଭଳି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କେବେ ହେଲେ ଦାନ ଦେବା ଅନୁଚିତ୍ ଯିଏକି ଦାନ ପାଇଥିବା ପଇସାରେ ଯାଇ ପାପ ଆଦି କରିବ । ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ତ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ତ ଏପରି କରିବାର ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଜ୍ଞାନଯୁକ୍ତ ହୋଇ କରିବାକୁ ହେବ, ସୁପାତ୍ରକୁ ହିଁ ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏବେ କୌଣସି ଟଙ୍କା ପଇସାର ନେଣ୍ଦେଣ୍ କରିବାର ନାହିଁ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ପୁରୁଣା ହିସାବ-କିତାବକୁ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଅସରନ୍ତି ଖୁସିରେ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜେ ନିଜ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା, ଆପଣ ଆମକୁ ଅପାର ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆପଣ ଆମର ଭାଗ୍ୟରୂପୀ ଝୁଲାମୁଣିକୁ ଭରପୁର କରୁଛନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବୁ ତା' ପରେ ନିଜର ରାଜଧାନୀକୁ ଆସିବୁ... ।

ବରଦାନ:- କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବିଜୟର ସ୍ମୃତି ଆଧାରରେ ମାୟା ରୂପୀ ଶତ୍ରୁକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ମହାବୀର ବିଜୟୀ ହୁଅ ।
ମହାବୀର ପିଲାମାନେ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଦେଖି ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ କାହିଁକି ସେମାନେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବିଜୟୀ ଅଟୁ । ମହାବୀର ପିଲାମାନେ କେବେ ଏଭଳି କହିପାରିବେ ନାହିଁ — ବାବା ଆମ ପାଖକୁ ମାୟାକୁ ପଠାଅ ନାହିଁ ବା କୃପା କର, ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ଶକ୍ତି ଦିଅ, କ'ଣ କରିବି କୌଣସି ରାସ୍ତା ବତାଇ ଦିଅ.... କାରଣ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତା ଅଟେ । ବରଂ ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ଶତ୍ରୁକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମୟର ସୂଚନା ହେଲା -- ସମାନ ହୁଅ, ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****